

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **Ing. M. C., nar. X.**, bytom v T., D., *zastúpeného advokátom Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, AK so sídlom v Žiline, Jána Reka 13*, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Žiline**, so sídlom v Žiline, A. Kmeť'a 17, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2010/00379-015/CHO zo dňa 25. októbra 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/1/2011-29 zo dňa 11. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/1/2011-29 zo dňa 11. mája 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 21S/1/2011-29 zo dňa 11. mája 2011 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vedúceho služobného

úradu žalovaného (ako druhostupňového správneho orgánu) č. 2010/00379-015/CHO zo dňa 25. októbra 2010, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline (ako prvostupňového správneho orgánu) č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom podľa § 40 ods. 2 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z. z.“) z dôvodu, že bol dňa 2. mája 2006 odvolaný ministrom pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 1917/2006-1000 z funkcie prednostu Obvodného lesného úradu v Kysuckom Novom Meste podľa § 57 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon č. 326/2005 Z. z.“).

Krajský súd dôvodil tým, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách ustanovení zákonov č. 312/2001 Z. z., č. 326/2005 Z. z.. Krajský súd vyhodnotil žalobcove námietky ako nedôvodné. Druhostupňový správny orgán sa dostatočne vysporiadal s otázkou neposkytnutia iného voľného štátnozamestnaneckého miesta toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu a takisto s odovzdaním funkcie žalobcom po termíne skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. V danom prípade nemohlo byť žalobcovi ponúknuté miesto prednostu Obvodného lesného úradu v Žiline s poukazom na § 57 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z. z., podľa ktorého prednostu vymenúva do funkcie podľa výsledkov výberového konania a odvoláva minister pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Predpokladom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z. je nezaradenie odvolaného vedúceho alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, teda že po odvolaní štátneho zamestnanca z funkcie vedúceho úradu – predstaveného nebolo možné žalobcu zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo odvolaný vedúci úradu ponúknuté miesto odmietol. Žalobcovi podľa rozhodnutia zo dňa 31. mája 2006 bolo nepochybne zrejmé, z akého dôvodu došlo ku skončeniu jeho štátnozamestnaneckého pomeru. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný disponoval v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu voľným miestom v zmysle § 40 ods. 2 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z., na ktoré by žalobcu žalovaný mohol zaradiť.

Krajský súd sa nestotožnil so žalobnou námietkou žalobcu, ktorá poukazovala na rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 5298/2006, nakoľko Krajský súd v Žiline už v rozsudku č. k. 21 S 44/2007-61 zo dňa 24. februára 2009 vyslovil, že toto rozhodnutie je paaktom, nulitným aktom, pretože ministerstvo pôdohospodárstva nemalo právomoc rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (keďže od 1. júna 2006 bola účinná novela zákona č. 312/20014 Z. z., podľa ktorej bol odvolacím orgánom vedúci služobného úradu, ktorý rozhodoval na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie). Na základe toho sa na žalobcom citované rozhodnutie ministerstva pôdohospodárstva č. 5298/2006 nemôže prihliadať.

Krajský súd tiež uviedol, že odovzdanie funkcie žalobcom po termíne skončenia štátnozamestnaneckého pomeru (po 31. máji 2006) nie je právne významné a nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol zrušiť rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Žalobca namietal, že jeho štátnozamestnanecký pomer neskončil dňom doručenia rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ale až odovzdaním agendy, teda 2. júna 2006. Keďže išlo o konkludentné konanie sporových strán, na základe ktorého jedna strana vydávala pracovné pokyny spojené s odovzdaním funkcie a druhá strana tieto pokyny plnila, súd mal posúdiť ďalšiu existenciu právneho vzťahu, ktorý existoval v období po doručení rozhodnutia o odvolaní z funkcie žalobcu. Takýto deň skončenia mal byť v rozhodnutí presne uvedený; neuvedenie skončenia štátnozamestnaneckého pomeru je podstatnou vadou konania pred správnym orgánom a vytvára stav právnej neistoty, a teda aj nezákonný stav napadnutého rozhodnutia. Žalobca považuje za nesprávne posúdenie krajského súdu, podľa ktorého žalobca nemal pripomienky voči stanovenému termínu odovzdania funkcie po dátume 31.5.2006. Žalobca proti rozhodnutiu podal opravný prostriedok a tieto námietky v ňom aj uviedol. Krajský súd postupoval nesprávne, keď považoval za vierohodný dôkaz predložený žalovaným týkajúci sa stavu štátnozamestnaneckých miest v rozhodnom období. Tento dôkaz mal byť vyžiadaný od ministerstva ako nadriadeného orgánu, ktorý by vierohodne preukázal neexistenciu

možnosti ponúknuť štátnozamestnanecké miesto žalobcovi. Podľa názoru žalobcu krajský súd mal prihliadnúť na rozhodnutie ministerstva pôdohospodárstva č. 5298/2006 (ktoré bolo zrušené ako nezákonné), aj napriek jeho nulitnosti, ako na stanovisko (odborné posúdenie) ministerstva pôdohospodárstva a nie ako na rozhodnutie. Žalobca považuje hmotnoprávne zistenie ministerstva pôdohospodárstva obsiahnuté v rozhodnutí č. 5298/2006 za také právne stanovisko, ktoré hmotnoprávne posúdilo zákonnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom a jeho závery je potrebné považovať za hodnoverne zistené; podľa názoru žalobcu tomu nebráni ani § 125 zákona č. 312/2001 Z. z. účinný od 1. júna 2006.

Žalobca tiež namietal, že v druhostupňovom správnom konaní rozhodoval subjekt, ktorý mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci podľa § 9 až § 13 Správneho poriadku. Vedúci služobného úradu, ktorý napadnuté druhostupňové rozhodnutie podpísal, konal aj ako člen poradnej odvolacej komisie v danej veci. Na túto skutočnosť mal krajský súd prihliadať ex offio bez ohľadu na námietku žalobcu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval, že žalobcu nemohol zaradiť na voľné miesto prednostu Obvodného lesného úradu v Žiline, pretože obsadenie tohto miesta nie je v jeho kompetencii, ale v kompetencii ministra pôdohospodárstva (§ 57 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z. z.). Služobný úrad preto nemal žiadne iné voľné štátnozamestnanecké miesto, na ktoré by mohol žalobcu zaradiť. V máji 2006 mal služobný úrad voľné jedno miesto, a to miesto prednostu Obvodného lesného úradu v Žiline. Je nepochybné, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil dňom doručenia prvostupňového rozhodnutia vo veci, t.j. 31. mája 2006. Skutočnosť, že sa služobný úrad a žalobca, vzhľadom na okolnosti, dohodli ešte 31. mája 2006 na odovzdaní agendy aj po tomto dátume, s čím žalobca výslovne súhlasil, nijako nemôže skončenie štátnozamestnaneckého pomeru z pohľadu času meniť, resp. negovať.

Žalovaný tiež poukázal na to, že hmotnoprávne zistenia ministerstva pôdohospodárstva vyjadrené v rozhodnutí č. 5298/2006 zo 4. septembra 2006 sú absolútne právne bezvýznamné aj vzhľadom na jeho nulitnosť vyslovenú v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 44/2007-61 zo dňa 24. februára 2009 a vychádzajú z, v tom čase neplatnej právnej úpravy.

Žalovaný zdôraznil, že poradná odvolacia komisia Krajského lesného úradu v Žiline bola zriadená podľa § 139 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. vedúcim služobného úradu Ing. B. dňa 29. apríla 2009 v zložení Ing. A. Ch., JUDr. J. K. a Ing. K. B. Jej uznesenie je návrhom vedúceho úradu. Dňa 23. septembra 2010 vláda Slovenskej republiky vymenovala do funkcie prednostu Krajského lesného úradu Ing. A. Ch. Podľa § 57 ods. 4 zákona č. 326/2005 Z. z. vedúcim úradu v služobnom úrade, ktorým je krajský lesný úrad, je prednosta krajského lesného úradu. Podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Podľa žalovaného v predmetnej veci bolo rozhodované v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo súdneho spisu, ktorého súčasťou sú aj spisy Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21 S 44/2007, sp. zn. 21 S 65/2009 a administratívny spis žalovaného č. 2010/00379, zistil, že rozhodnutiu žalovaného v predmetnej veci predchádzalo viacero pre vec podstatných rozhodnutí:

- 1) Rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým bol skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu podľa § 40 ods. 2 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z., nakoľko ho minister pôdohospodárstva Slovenskej republiky odvolacím dekrétom č. 1917/2006-100 zo dňa 2. mája 2006 odvolal z funkcie prednostu Obvodného lesného úradu v Kysuckom Novom Meste.
- 2) Rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 5298/2006 zo dňa 4. septembra 2006, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (*uvedené v bode 1*).

- 3) Následne Krajský lesný úrad v Žiline vydal rozhodnutie č. A/2006/00081/HAN, A/2007/00041-002 zo dňa 8. januára 2007 (prvostupňové rozhodnutie), ktorým so žalobcom skončil štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z.
- 4) Vedúci služobného úradu Krajského lesného úradu v Žiline (ako druhostupňový správny orgán) rozhodnutím č. A/2007/00041-002/HAN zo dňa 19. februára 2007 potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Krajského lesného úradu v Žiline) č. A/2007/00041-002/HAN zo dňa 8. januára 2007 (*uvedené v bode 3*).
- 5) Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21 S 44/2007-61 zo dňa 24. februára 2009 zrušil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2007/00041-002/HAN zo dňa 8. januára 2007 (prvostupňové rozhodnutie) ako aj rozhodnutie vedúceho služobného úradu Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2007/00041-002/BUN zo dňa 19. februára 2007 (druhostupňové rozhodnutie) (*rozhodnutia uvedené v bodoch 3 a 4*) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline v odôvodnení tohto rozsudku uviedol, že o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského lesného úradu č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (*uvedené v bode 1*) rozhodoval nepríslušný orgán – Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky – ktorý nebol funkčne príslušný a nemal na konanie o odvolaní ani právomoc. Krajský súd vychádzal z ustanovenia § 138 zákona č. 312/2001 Z. z. v znení účinnom od 1. júna 2006, podľa ktorého odvolacím správnym orgánom vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru bol vedúci služobného úradu. Z týchto dôvodov je rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva č. 5298/2006 zo dňa 4. septembra 2006 (*uvedené v bode 2*) nulitným aktom, na ktorý sa hľadá ako keby neexistoval.
- 6) Následne vedúci služobného úradu Krajského lesného úradu v Žiline rozhodnutím č. 2009/00175-010/BUN zo dňa 10. júla 2009 (druhostupňové rozhodnutie) zmenil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (*uvedené v bode 1*) tak, že vo výrokovej časti z údajov uvedených pri funkcii štátneho zamestnanca (žalobcu) vypustil text „predstavený – prednosta Obvodného lesného úradu“.
- 7) Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21 S 65/2009-53 zo dňa 8. júna 2010 zrušil rozhodnutie vedúceho služobného úradu Krajského lesného úradu v Žiline č. 2009/00175-010/BUN zo dňa 10. júla 2009 (*uvedené v bode 6*) pre nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť, nakoľko výrok rozhodnutia nezodpovedal

odôvodneniu rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu – vo výroku bola konštatovaná zmena rozhodnutia prvostupňového orgánu a v odôvodnení sa odvolací správny orgán stotožňoval s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa.

- 8) Krajský lesný úrad v Žiline opravil formálne chyby v rozhodnutí č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (*uvedené v bode 1*) vo funkcii žalobcu listom č. 2010/00379-08/HAN zo dňa 11. augusta 2010.
- 9) Vedúci služobného úradu Krajského lesného úradu v Žiline rozhodnutím č. 2010/00379-015/CHO zo dňa 25. októbra 2010 potvrdil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 (*uvedené v bode 1*).

Z uvedených skutočností vyplýva, že predmetom tohto konania sú rozhodnutia Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 ako prvostupňového správneho orgánu (*uvedené v bode 1*), a rozhodnutie vedúceho služobného úradu Krajského lesného úradu v Žiline č. 2010/00379-015/CHO zo dňa 25. októbra 2010 ako druhostupňového správneho orgánu (*uvedené v bode 9*).

Štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil odvolaním v zmysle § 40 ods. 2 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z. v znení účinnom k 31. máju 2006 (rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006). Podľa citovaného ustanovenia v prípravnej štátnej službe, v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá a so štátnym zamestnancom sa nedohodne inak, pričom sa mu poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu. Pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z. teda museli byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:

- štátny zamestnanec bol v prípravnej štátnej službe, v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe,
- išlo o odvolanie vedúceho úradu alebo predstaveného,

- nemožnosť zaradenia tohto štátneho zamestnanca (vedúceho úradu alebo predstaveného) na štátnozamestnanecké miesto **toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu,**
- služobný úrad také miesto nemal k dispozícii a so štátnym zamestnancom sa nedohodol inak.

Podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené všetky štyri podmienky na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolaním. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa citovanej právnej normy je jednou z podmienok nemožnosť zaradenia štátneho zamestnanca na štátnozamestnanecké miesto **toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu.** V predmetnej veci tou istou funkciou, akú zastával žalobca, bola funkcia prednostu obvodného lesného úradu. Funkcia prednostu obvodného lesného úradu však nebola funkciou, ktorou by žalovaný reálne disponoval, pretože obsadenie funkcie prednostu obvodného lesného úradu patrilo a patrí do kompetencie ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorý ho menuje na základe výsledkov výberového konania (§ 57 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z. z.). Vymenovaniu prednostu obvodného lesného úradu predchádza proces výberového konania, do ktorého sa žalobca mohol prihlásiť, absolvovať ho, a na základe výsledkov tohto výberového konania by minister pôdohospodárstva Slovenskej republiky žalobcu vymenoval alebo nevymenoval do funkcie prednostu obvodného lesného úradu. Zo spisu však nie je zrejmé, či sa žalobca výberového konania na obsadenie voľného miesta prednostu Obvodného lesného úradu v Žiline zúčastnil. Na základe uvedených skutočností nie je žalobca oprávnený od žalovaného požadovať, aby mu ponúkol miesto a vymenoval ho do funkcie prednostu obvodného lesného úradu, pretože to nepatrí do právomoci žalovaného. Krajský súd správne poukázal na to, že zákon č. 326/2005 Z. z. (§ 57 ods. 5) je vo vzťahu k zákonu č. 312/2001 Z. z. osobitným predpisom, ktorý ruší ustanovenia všeobecného predpisu, teda zákona č. 312/2001 Z. z. (*lex specialis derogat legi generali*); preto je potrebné postupovať podľa ustanovenia § 57 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z. z.

K otázke určenia dňa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 40 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z. z., podľa ktorého štátnozamestnanecký pomer sa skončí dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní. Žalobcovi bolo rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru doručené 31. mája 2006 (streda). Žalobca sa so služobným úradom dohodol, že agendu odovzdá do 2. júna 2006 (piatok). Odovzdanie agendy inému štátnemu zamestnancovi v súvislosti s ukončením

štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu nemožno v žiadnom prípade považovať za plnenie pracovných úloh na pokyn zamestnávateľa, ako to tvrdí žalobca. Služobný úrad bol voči žalobcovi ústretový a umožnil mu odovzdanie agendy do 2. júna 2006, hoci žalobca bol povinný odovzdať agendu už 31. mája 2006. Vzhľadom na pozíciu zastávanú žalobcom a zákonom mu zverené kompetencie ako predstavenému služobného úradu (prednosta obvodného lesného úradu) súvisiace s personálnou agendou, majetkovou, hospodárskou, ekonomickou agendou a pod. bol žalobcovi poskytnutý priestor na jej odovzdanie (práve vzhľadom na jej obšírnosť). V čase od 31. mája 2006 do 2. júna 2006 žalobca nevykonával žiadnu činnosť, ktorá by služobný úrad zaväzovala do budúcnosti, neuzatváral zmluvy, nekonal v personálnych veciach, majetkových veciach a podobne, pretože na tieto činnosti nebol poverený služobným úradom; nemohol ich vykonávať ani vzhľadom na jeho odvolanie z funkcie prednostu obvodného lesného úradu ministrom pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Navyše, od 1. júna 2006 bol vymenovaný zástupca predstaveného – prednostu Obvodného lesného úradu v Kysuckom Novom Meste pán M. S., do ktorého kompetencie tieto úlohy patrili. Služobný úrad žalobcovi nepridelil žiadnu prácu, ktorá by nesúvisela so skončením štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Odovzdanie agendy v súvislosti so skončením štátnozamestnaneckého pomeru nemožno považovať za plnenie pracovných úloh v zmysle § 2 zákona č. 312/2001 Z. z. Preto nemožno hovoriť o tom, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil až 2. júna 2006, ale skončil 31. mája 2006, kedy mu bolo doručené rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, s ktorým zákon spája účinky zániku štátnozamestnaneckého pomeru (§ 40 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z. z. účinného k 31. máju 2006).

Pokiaľ ide o citovanie rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 5298/2006 zo dňa 4. septembra 2006, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006, odvolací súd poukazuje na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 44/2007-61 zo dňa 24. februára 2009. Krajský súd v Žiline v odôvodnení tohto rozsudku uviedol, že o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského lesného úradu č. A/2006/00081-012/HAN zo dňa 31. mája 2006 rozhodovalo Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktoré nemalo právomoc o odvolaní konať a ani rozhodovať. Nedostatok právomoci je takým závažným nedostatkom konania, ktorý vedie k zrušeniu takého rozhodnutia a vysloveniu, že ide o nulité rozhodnutie (paakt). Nulita aktu je sama osebe dôvodom pre jeho zrušenie

súdom bez ohľadu na to, či žaloba túto skutočnosť nenamietala alebo žiadala o zrušenia rozhodnutia z iných dôvodov. Nulitným aktom je teda správny akt, vydaný absolútne vecne (funkčne) nepríslušným správnym orgánom, z ktorého nevznikajú žiadne právne následky. Nie je možné naň vôbec prihliadať (či už ako na rozhodnutie alebo stanovisko), pretože ako vyplýva z právnej teórie a právnej praxe akt, vyhlásený za nulitný, neexistuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd neprihliadol na argumenty žalobcu, že na rozhodnutie ministerstva pôdohospodárstva je potrebné prihliadať ako na stanovisko, pretože toto tvrdenie žalobcu je v absolútnom rozpore s právnou teóriou a právnou praxou definujúcou nulitu správneho aktu (rozhodnutia).

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou zaujatosti uplatnenou žalobcom voči vedúcemu služobného úradu Krajského lesného úradu Ing. Ch. Žalobca namieta, že Ing. Ch vo veci konal ako člen poradnej odvolacej komisie a rozhodoval aj ako druhostupňový správny orgán. Odvolací súd konštatuje, že poradná odvolacia komisia bola zriadená podľa § 139 zákona č. 312/2001 Z. z. 29. apríla 2009 (v zložení Ing. A. Ch., JUDr. J. K., Ing. K. B.) vedúcim služobného úradu Ing. B. Žalobca namietal zaujatosť Ing. Ch. a Ing. B. už v správnom konaní, ale vedúci služobného úradu žalovaného Ing. P. B. rozhodnutím č. 2010/00379-11/BUN zo dňa 14. septembra 2010 ich ako členov poradnej odvolacej komisie nevylúčil. Poradná odvolacia komisia predložila svoje stanovisko vedúcemu služobného úradu (Ing. B.) 3. septembra 2010 pod č. 2010/0800. Zmena v osobe vedúceho služobného úradu nastala až 23. septembra 2010, kedy minister pôdohospodárstva Slovenskej republiky vymenoval Ing. Ch. za prednostu Obvodného lesného úradu v Kysuckom Novom Meste. Poradná odvolacia komisia podľa § 138, § 139 zákona č. 312/2001 Z. z. mala len poradný charakter, nemala rozhodovaciu právomoc.

Námietku predpojatosti môže účastník správneho konania podať z dôvodov uvedených v § 9 Správneho poriadku – v predmetnej veci z obsahu podania žalobcu vyplýva, že ide o námietku podľa § 9 ods. 2 v spojení s § 13 Správneho poriadku. Podľa § 9 ods. 2 Správneho poriadku z prejednávania a rozhodovania pred správnymi orgánmi je vylúčený aj ten, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu iného stupňa. Musí ísť o účasť zamestnanca na konaní v tej istej veci, t.j. predmet konania musí byť v oboch prípadoch zhodný. Účasťou je potrebné rozumieť účasť na prejednávaní a na rozhodovaní veci. Dôvodom vylúčenia však nie je, ak zamestnanec poskytol správne orgánu iného

stupňa iba radu. Správnym orgánom iného stupňa je orgán nižšieho alebo vyššieho stupňa, teda orgán inštančne vyšší alebo nižší po vertikálnej línii, nie však po línii horizontálnej. Z tých istých dôvodov je z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčený i člen komisie, ktorá uskutočňuje konanie (§ 13 ods. 1 Správneho poriadku). Ustanovenie § 13 ods. 1 Správneho poriadku je potrebné vykladať v spojení s § 6 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého osobitné zákony ustanovia, v ktorých veciach sú na konanie príslušné komisie, rady alebo inak označené kolektívne orgány (napríklad Rada pre vysielanie a retransmisiiu, Banková rada Národnej banky Slovenska, ktorých rozhodnutia sú preskúmateľné v správnom súdnictve, a podobne). V predmetnej veci však zákon č. 312/2001 Z. z. nezveril poradnej odvolacej komisii rozhodovaciu právomoc, tak ako to má na mysli ustanovenie § 6 ods. 3 Správneho poriadku; jej úloha je len poradná, pričom vedúci služobného úradu nemusí súhlasiť so stanoviskom poradnej odvolacej komisie a môže rozhodnúť inak, ako mu navrhla poradná odvolacia komisia. Rozhodnutie poradnej odvolacej komisie ako také nemôže byť relevantným predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve, pretože nie je splnená podmienka uvedená v § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, žeby bol žalobca dotknutý na svojich právach stanoviskom poradnej odvolacej komisie, nakoľko (ako bolo uvedené vyššie) poradná odvolacia komisia má poradnú funkciu, nevydáva záväzné rozhodnutia, vedúci služobného úradu nie je jej rozhodnutím viazaný. Na základe uvedených skutočností, nemožno v prípade Ing. Ch. aplikovať ustanovenie § 9 ods. 2 ani § 13 Správneho poriadku, nakoľko poradná odvolacia komisia nie je iným, inštančne podriadeným, orgánom vedúcemu služobného úradu (čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že vedúci služobného úradu nepreskúmava stanovisko poradnej odvolacej komisie ale rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), nejde ani o komisiu, ktorá by mala zákonom zverenú rozhodovaciu právomoc. Poradná odvolacia komisia sa zriaďuje ad hoc, aby prerokovala odvolanie a navrhla vedúcemu služobného úradu možný postup. Odvolací súd poukazuje aj na to, že žalobca podal námietku predpojatosti voči Ing. Ch. a Ing. B., o ktorej rozhodol vedúci služobného úradu žalovaného Ing. P. B. rozhodnutím č. 2010/00379-11/BUN zo dňa 14. septembra 2010 tak, že ich ako členov poradnej odvolacej komisie nevyhlásil. Poradná odvolacia komisia predložila svoje stanovisko vedúcemu služobného úradu Ing. P. B. 3. septembra 2010, Ing. B. 14. septembra 2010 rozhodoval o námietke predpojatosti podanej žalobcom proti Ing. Ch. a Ing. B.; zo spisu nevyplýva dôvod, pre ktorý Ing. B. ako vedúci služobného úradu nerozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu do 23. septembra 2010 (na čo mal 20 dní od predloženia stanoviska poradnej odvolacej komisie),

kedy bol Ing. Ch. vymenovaný za prednostu Obvodného lesného úradu v Kysuckom Novom Meste; druhostupňové rozhodnutie je datované 25. októbra 2010. Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd považuje postup druhostupňového správneho orgánu za správny a neodporujúci zákonu č. 312/2001 Z. z. ani Správnemu poriadku.

Na stanovisku odvolacieho súdu by nič nezmenila skutočnosť, keby rozhodnutie vedúceho služobného úradu podpísal zástupca vedúceho služobného úradu (ak je taká funkcia zriadená), nakoľko zákon č. 312/2001 Z. z. kogentne ustanovoval, že odvolacím orgánom je vedúci služobného úradu, nie jeho zástupca.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že Krajský súd v Žiline nepochybil, keď žalobu žalobcu zamietol, a preto rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/1/2011-29 zo dňa 11. mája 2011 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. apríla 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth